

Veliki Prasak

Velkiprasak.com

**Stephen William
Hawking**

(8. januar 1942. - 14. mart 2018.)

Broj 26 | Jun 2018.

ATEISTI
SRBIJE

AUTOR SVETSKOG BESTSELERA *FIZIKA NEMOGUĆEG*

MIČIO KAKU BUDUĆNOST UMA

NAUKA U UZBUDLJIVOJ POTRAZI
ZA NAPREDNIJIM, SAVRŠENIJIM
I MOĆNIJIM UMOM

Sadržaj

Stiven Hoking - kratka biografija	6
Autor:	www.hawking.org.uk
Intervju sa Jasmin Mohamed - od Al Kaide do ateizma.....	8
Autor:	Rejs Hohdorf
Stiven Hoking - duplerica	14
Autor:	Marko Ekmedžić
Jasmin Mohamed - bekstvo iz zatočeništva islama (II deo)	16
Autori:	The AHA Foundation, Marko Ekmedžić
Hronika	21
Autor:	Vladimir Božanović
Humor	26
Citati	28

VELIKI PRASAK
časopis Udruženja „Ateisti Srbije“

Izdavač:
Udruženje „Ateisti Srbije“

Kontakt telefon:
+381 63 80 44 200

Glavni i odgovorni urednik:
Vladimir Božanović

Redakcija:
Marko Ekmedžić
Miloš Đuričić
Predrag Stojadinović
Tatjana Manojlović

Prevod:
Marko Ekmedžić
Vera Guljaš

Lektor:
Aneta Stojković

Dizajn i prelom:
Miloš Marković
Vladimir Božanović

50 kognitivnih pristrasnosti

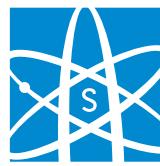
za koje treba da znate.

Predrag
Stojadinović

HELIKS

Kognitivne pristrasnosti možda izgledaju kao bezopasne zablude, ali u njima leži koren ratova, nasilja i patnje u svim oblicima. Niko od nas ne može da reši probleme zbog svih pogrešnih odluka, donetih kao posledica kognitivnih pristrasnosti. Ali zato svako može da pruži doprinos, bar u granici svojih mogućnosti, ako se upozna s ovim, tako čestim, mehanizmom pravljenja grešaka. Verovatno ćemo u mnogim primerima navedenim u knjizi 50 kognitivnih pristrasnosti za koje treba da znate lako prepoznati druge ljude, ali će nam trebati dosta snage i hrabrosti da ponegde prepoznamo i sebe. To je ipak vredno našeg truda, jer time pravimo dobar korak ka stvaranju mehanizma donošenja ispravnih odluka, što je važno za izgradnju sopstvene ličnosti.

ATEISTI
SRBIJE

U ovom broju:

Stiven Hoking - kratka biografija

Stiven je želeo da studira matematiku, iako je njegov otac preferirao medicinu.

strana 6.

Autor: www.hawking.org.uk

Intervju sa Jasmin Mohamed (II deo)

Želela sam da odem, ali nisam imala ni hrabrosti niti sam imala plan. Postala sam pomirena sa sudbinom.

strana 8.

Autor: Rejs Hodorf

Jasmin Mohamed - bekstvo iz zatočeništva islama (II DEO)

Praksa genitalnog sakaćenja žena ima korene u nejednakosti polova, pokušajima da se kontroliše ženska seksualnost i umišljenim idejama o čestitosti, skromnosti i lepoti.

strana 16.

Autori: The AHA Foundation & Marko Ekmedžić

Hronika

strana 21.

Gde može da se kupi više kvalitetnih informacija o različitim aspektima života u Srbiji i na teme od opšteg značaja, nego u sedištu SPC?

Autor: Vladimir Božanović

web: ateisti.com i velikiprasak.com
e-mail: redakcija@velikiprasak.com

Foto:

naslovna

<https://static.independent.co.uk/s3fs-public-thumbnails/image/2015/05/30/23/hawking1.jpg>

Stiven Hoking - kratka biografija

1

<https://img.digitalag.ro/?u=http%3A%2F%2Fa1.ro%2Fuploads%2Fmodules%2Fnews%2F0%2F2018%2F3%2F14%2F742517%2F-15210098490cae3f4.jpg>

2

<http://www.scottdrotar.com/wp-content/uploads/2015/01/stephen-hawking-1963.jpg>

3

<http://www.wisefacts.info/wp-content/uploads/2017/09/stephen-hawking-interesng-facts.jpg>

4

https://d2bj15pnfa5oxx.cloudfront.net/opini3_question_image/Mi3L13F3RTywDpgLUu3z

Intervju Jasmin Mohamed

04

<https://www.facebook.com/ConfessionsOfAnExMuslim/photos/05>

<https://www.facebook.com/ConfessionsOfAnExMuslim/photos/06>

<https://www.facebook.com/ConfessionsOfAnExMuslim/photos/07>

od al kaide do ateizma

<https://www.facebook.com/ConfessionsOfAnExMuslim/photos/08>

rejs hodorf

http://thefederalist.com/wp-content/uploads/2016/08/static1.squarespace.com_.jpg

Jasmin Mohamed - bekstvo iz zatočeništva islama

fgm 1

<https://www.mintpressnews.com/wp-content/uploads/2012/11/female-genital-mutilation-fgm.jpg>

fgm 2

<https://pbs.twimg.com/media/Cpkj1FlWcANxuE.jpg>

fgm 3

<http://static.europe-israel.org/wp-content/uploads/sites/3/2017/02/fgm.jpg>

fgm 4

<http://www.businessdayonline.com/wp-content/uploads/2018/02/Untitled-design14.png>

Mohamed Zeki Mahdžub

https://www.ctvnews.ca/polopoly_fs/1.891604.1499269522!/httpImage.jpeg_gen/derivatives/landscape_620/image.jpeg

Ahmad Salama Mabruk

<https://cdn.images.express.co.uk/img/dynamic/78/590x/Sheikh-Abu-Faraj-al-Masri-Nusra-Front-leader-killed-by-US-drone-strike-in-Syria-717299.jpg>

hronika

Marko Đurić

<https://prishatinainsight.com/wp-content/uploads/2018/03/marko-tanjug02.jpg>

pihtijada

<http://serbianmonitor.com/wp-content/uploads/2017/03/Pihtijada.jpg>

Grigorije

<https://www.sarajevograd.click/wp-content/uploads/2017/04/vladika-e1493238142850.jpg>

Ilijana Čolić

<http://www.nedeljnik.rs/media/portalnews/2017/May/09/o/Ilijana-colic.jpg>

Vukašin Miličević

http://presscentar.uns.org.rs/sw4i/mediaFile/3886/_M239819.JPG

STIVEN HOKING - KRATKA BIOGRAFIJA

Stiven je želeo da studira matematiku, iako je njegov otac preferirao medicinu.

Profesor Stiven Viljem Hawking (Stephen Willian Hawking) je rođen 8.januara 1942. (tačno 300 godina nakon smrti Galilea) u Oksfordu, Engleska. Kuća njegovih roditelja je bila u severnom delu Londona, no za vreme Drugog svetskog rata

Oksford je smatran bezbednijim mestom za bebe. Kada je imao osam godina, njegovi roditelji su se preselili u Sv. Albans, grad oko 30 kilometara severno od Londona. Sa jedanaest godina, Stiven je pošao u školu St. Albans, da bi kasnije (1952.) nastavio školovanje na Univerzitetskom koledžu u Oksfordu, gde je

predavao njegov otac. Stiven je želeo da studira matematiku, iako je njegov otac preferirao medicinu. Matematika, međutim nije bila dostupna na Univerzitetском koledžu, te je upisao fiziku. Nakon tri godine ne preterano teškog rada, nagrađen je statusom počasnog naučnog saradnika. Stiven je u oktobru 1962. došao na Odsek za primenjenu matematiku i teoretsku fiziku (OPMTF) na Univerzitetu u Kembridžu, da bi uradio istraživanje iz kosmologije, pošto takva oblast na Univerzitetu u Oksfordu nije postojala. Njegov mentor je bio Denis Skjama (Dennis Sciama), mada se on nudio da će to biti Fred Hojl (Fred Hoyle), koji je u to vreme radio na Kembridžu. Pošto je stekao zvanje Doktora tezom „Svojstva rastućih svemira“ postao je, za prvo vreme (1965.), naučni saradnik, zatim viši naučni saradnik (1969.) na Gonvil i Caiuc (Gonville & Caius) koledžu. Nagradu Adams je dobio 1966. za svoj esej „Singulatitet i geometrija prostor- vreme“. Dve godine kasnije, tačnije 1968., Stiven je prešao na Institut za astronomiju, da bi se 1973. vratio na OPMTF, kao naučni saradnik i objavio svoju prvu naučnu knjigu The Large Scale Structure of Spa-

ce-Time u saradnji sa Džordžom Elisom (George Ellis). Tokom nekoliko narednih godina, Stiven je izabran za saradnika Kraljevskog društva 1974. i višeg saradnika na Tehnološkom institutu u Kaliforniji. Docent na Gravitacionoj fizici na OPMTF je postao 1975.,

da bi u profesora bio unapređen dve godine kasnije i predavao je matematiku na Lukasovom koledžu od 1979.-2009. Ova katedra je osnovana 1663. novcem koji je u testamentu ostavio velečasni Henti Lukas, koji je u parlamentu predstavljao Univerzitet. Prvi šef katedre bio je Isak Berou (Isaac Barrow), te Isak Njutn (Isaac

Newton) od 1669. Nakon 2009., Stiven je bio direktor istraživanja na OPMTF za Denis Stanton Ejveri (Dennis Stanton Avery) i Seli Cui

života, Stiven je sa kolegama radio na mogućim rešenjima informacionog paradoksa crne rupe, gde se raspravlja o trajnom čuvanju

Medal, 2006.) i nagrada Vulf Fondacije (Wolf Foundation, 1988.). Bio je saradnik Kraljevskog društva i član Nacionalne Akademije Nauka SAD i Vatikanske Akademije nauka.

Dijagnoza amfiotrofične lateralne skleroze, oblika neuromotoričke bolesti je Stivenu postavljena 1963., ubrzo nakon njegovog 21. rođendana. Uprkos vezanosti za invalidska kolica i zavisnosti od komjuterizovanog glasovnog sistema u komunikaciji, Stiven je nastavio da spaja porodični život (imao je troje dece i troje unučadi) sa istraživanjima na polju teoretske fizike i opsežne programe putovanja i javnih predavanja. Zahvaljujući Zero-G korporaciji, iskusio je bestežinsko

Profesor Stiven Hoking je primio 13 počasnih titula.

Vong- Ejveri (Sally Tsui Wong-Avery).

Profesor Stiven Hoking je radio na osnovnim zakonima koji upravljaju svemirom. Sa Rodžerom Penruzom (Roger Penrose) je 1970. pokazao da je Ajnštajnova opšta teorija relativiteta podrazumevala mesto i vreme koji su nastali i počeli velikim praskom i da će sve završiti u crnim rupama. Ovi rezultati su pokazali neophodnost ujedinjenja opšte teorije relativiteta sa kvantnom teorijom, drugog velikog naučnog otkrića iz prve polovine XX veka. Jedna posledica ovakvog ujedinjavanja je otkriće iz 1974. da crne rupe ne bi trebalo da budu potpuno crne, nego bi trebalo da emituju „Hokingovu“ radijaciju i na kraju ispare i nestanu. Druga prepostavka je da svemir nema ograničenja, niti ima veze sa zamislivim vremenom. Ovo bi podrazumevalo da je način na koji je nastao svemir potpuno određen naučnim zakonima. Pred kraj svog

informacija.

Među mnogim knjigama koje je napisao su „Velika skala strukture prostora i vremena“, sa G. F. R. Elisom (Ellis), „Opšta relativnost: Ajnštajnov vekovna anketa“ i „300 godina gravitacije“ sa V. Izraelom (W. Israel). Među popularnim knjigama, Stiven Hoking je objavio bestseler „Kratka istorija vremena“, „Crne rupe i mlađi svemiri i drugi eseji“, „Svemir u orahovoј ljusci“, „Veličanstveni plan“ i „Moja kratka istorija“.

Profesor Stiven Hoking je primio 13 počasnih titula. Godine 1982 mu je dodeljena titula KBC (Komandant Reda Britanskog Carstva, najprestižnija nagrada koju dodeljuje ova institucija), sedam godina kasnije titula Počasnog pratioca, dok je 2009. postao nosilac Predsedničke medalje Slobode. Uručene su mu mnoge titule, medalje i nagrade, od kojih su najznačajnije nagrada za fundamentalnu fiziku (2013.), Koupli medalja (Copley

stanje 2007. i nado se da će se jednog dana lansirati u svemir.

<http://www.hawking.org.uk/about-stephen.html>

Intervju sa **JASMIN MOHAMED** **- OD AL KAIDE DO ATEIZMA**

Pobegla sam sa mojom čerkom, mojim srednjoškolskim obrazovanjem i sa nikabom preko mog lica. Nisam imala ništa osim snažne želje da razbijem taj krug i zaštitim čerku od života koji sam ja proživiljavala.

Unastavku možete pročitati intervju koji sam napravio sa Jasmin Mohamed

(Yasmine Mohammed). Jasmin mi je prvi put privukla pažnju kada sam primetio da je veliki broj istih ljudi koji su lajkovali moju Fejsbuk stranicu (<https://www.facebook.com/DocHorf/>), lajkovao i njenu (<https://www.facebook.com/ConfessionsOfAnExMuslim/>).

Zainteresovan, kontaktirao sam Jasmin i saznao njenu izuzetno uzinemirujuću životnu priču i u isti mah pomislio da je prilika da se njena priča podeli sa našim zajedničkim pratiocima predobra da bi se propustila. Jasmin je bila izuzetno ljubazna i prihvatile je intervju (obavljen preko mejla), pa ispod možete pročitati misli koje smo razmenili.

Rejs Hodorf (Race Hochdorf, u daljem tekstu RH): Kao prvo Jasmin, hvala ti što si pristala da daš ovaj intervju. Svestan sam ličnih rizika sa kojima se suočavaš svaki put kada sretneš nekog

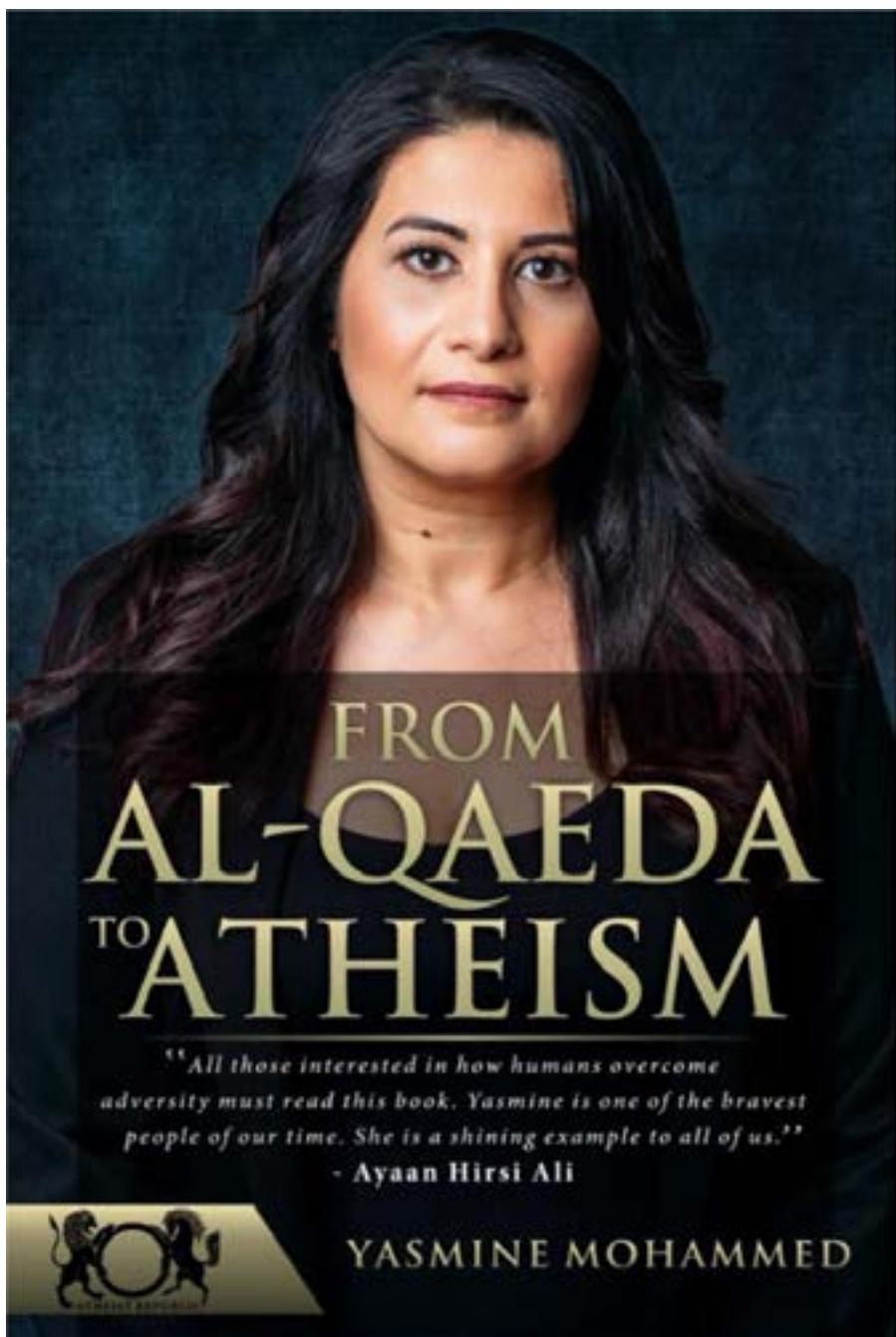
novog ko očekuje tvoje poverenje i u isto vreme sam zahvalan što si odlučila da mi dovoljno veruješ

da bi pristala na ovaj razgovor. Unapred se izvinjavam zbog toga što će neka od mojih pitanja u

stvari biti grupe dva ili tri međusobno povezana pitanja, ali naravno, možeš odgovoriti na pitanja na koja želiš i izostaviti ona na koja ne želiš da odgovoriš.

Prvi put sam postao svestan tvog rada kada sam uočio da je mnogo pratilaca moje Fejsbuk stranice, takođe među pratiocima tvoje. Ali za one moje čitaoce koji možda ne znaju za tebe, reci nam nešto o tvojoj prošlosti i tome kako je na kraju dovela do toga da napustiš islam i postaneš aktivistkinja.

Jasmin Mohamed (u daljem tekstu JM): Odrasla sam u strogo konzervativnoj salafističkoj porodici. U hidžab sam umotana sa devet godina, a u nikab deset godina posle toga. Prisiljena sam na brak sa operativcem Al Kaide. Dobila sam i bebu sa njim. Pobegla sam sa mojom čerkom, mojim srednjoškolskim obrazovanjem i sa nikabom preko mog lica. Nisam imala ništa osim snažne želje da razbijem taj krug i zaštitim čerku od života koji sam ja proživiljaval. Krenula sam na studije i dok sam bila na univerzitetu, počela sam

Shvatila sam da Kuran nije ništa više od knjige prepune plagiranih priča, a ne neka sveta stvar koju je napisalo vrhovno božanstvo. Ne zасlužuje više поštovanja od dečje slikovnice. Zapravo, ta slikovnica zасlužuje više поštovanja, jer je bar originalno delo.

da pohađam predavanja iz istorije religija i tada je sve krenulo da se dešava. Shvatila sam da Kuran nije ništa više od knjige prepune plagiarnih priča, a ne neka sveta stvar koju je napisalo vrhovno božanstvo. Ne zасlužuje više поštovanja od dečje slikovnice. Zapravo, ta slikovnica zасlužuje više поštovanja, jer je bar originalno delo.

RH: Spominješ da si prisiljena da se udaš za pripadnika Al Kaide, a na svom sajtu kažeš da je baš njega svojevremeno kaucijom iz zatvora izvukao lično Osama bin Laden. Možeš li da nam ukratko opišeš kako izgleda svakodneviča u braku sa borcem Al Kaide, posebno za jednu tinejdžerku?

JM: Prošlo je gotovo dvadeset godina od kako sam pobegla, a opet

je to pitanje istog časa stvorilo čvor u mom stomaku i ispunilo mi oči suzama. Ne znam kako da ti to precizno opišem. Pretpostavljam da je najbolja analogija koje mogu da se setim - gušenje. Da li si ikada doživeo onaj trenutak panike zato što si nešto loše progutao, pa sad grcaš i ne možeš da dođeš do daha? Sad proširi taj trenutak na čitave godine. To je verovatno najbolji način na koji se ovo može

objasniti.

RH: Možeš li nam reći kako si pobegla od tog muža, tog ludaka, i kako si inače pobegla iz sveta radikalnog islama? Da li je postojao trenutak ili više njih, kada je tvoje bekstvo bilo ugroženo i kada si mogla biti uhvaćena?

JM: Pa, to je duga priča, ali ču je sažeti. Moja majka je živela sa nama i jednog dana, dok je on bio van kuće, počela je obilno da krvari iz nosa i u isto vreme da iskašljava krv. Pozvala sam hitnu pomoć i u ambulantnim kolima otišla sa njom do bolnice. To je bio prvi put tokom čitavog trajanja braka, da sam izašla iz kuće bez njega pored mene.

Nekoliko minuta nakon dolaska u bolnicu, kontaktirao me je agent CSIS-a. CSIS je nešto poput kanadske CIA-e. Čekali su na priliku da porazgovaraju sa mnom i najzad im se ukazala

šansa. Rekli su mi sve. Ispričala sam to majci, u nadi da će mi ona pomoći da uteknem od njega, ali moja majka nije bila iznenadljena. Već je znala. Shvatila sam da je jedini način da odem od njega bilo to da zavadim i zavladam... Sve dok su on i moja majka bili udruženi u tome da moja čerka i ja budemo zatočene, neću se oslobođiti.

I tako, rekla sam majci da mi je on govorio da želi da se skloni od nje. Toliko se uvredila i naljutila da se odselila od nas. Živila sam sa njim i sa našom bebom neko vreme i postalo je zaista lakše nego što je bilo dok je i moja majka bila sa nama, pošto je on stalno nekuda odlazio, a ja sam ostajala sama sa mojom bebom. Želela sam da odem, ali nisam imala ni hrabrosti niti sam imala plan. Postala sam pomirena sa sudbinom.

A onda sam saznala da sam ponovo trudna. To me je slomilo.

Već je bilo dovoljno teško biti u suštini jedini roditelj jednoj bebi, a kamoli imati dve. Bila sam tako besna na sebe zbog toga što nisam otišla onda kada sam imala priliku. Osećala sam kao da sam potpuno propala sa još jednom bebom. Samo bih prihvatile svoju sudbinu. Osećala sam kao da sam se toliko dugo borila za vazduh i da sam u tom trenutku, jednostavno odustala od dalje borbe. Odlučila sam da prestanem da se opirem i da prepustim tami da me prekrije.

Ali, onda sam saznala da beba nema otkucaje srca (najverovatnije zbog žestokog premlaćivanja, toga što me je muž bacao niz stepenice itd.). Otišla sam na kliniku na dilataciju i kiretažu, proceduru koja je zahtevala da budem pod totalnom anestezijom. Dopušteno mi je da odem kod mame na nekoliko dana, da bi mi pomogla oko čerke dok se oporavljam. Shvatila sam da je to ta retka prilika i rešila sam da ne propustim i ovu šansu. Preplavilo me je ogromno olakšanje, u senci još snažnijeg osećaja krivice zbog toga što sam osetila olakšanje. Ali, morala sam da spasim dete koje sam imala. Morala sam da se probijem kroz svu moju krivicu i strah i da je izbavim.

Kada je moja mama narednog jutra otišla na posao (bila je na čelu Odseka za islamske studije u islamskoj školi koju sam i ja pohađala dok sam odrastala), pronašla sam u imeniku advokaticu i otišla do nje, prekrivena crnim od glave do pete i sa bebom u naručju, da zatražim tri stvari: 1) Zabranu prilaska, 2) Razvod i 3) Puno starateljstvo nad mojoj be-

Želela sam da odem, ali nisam imala ni hrabrosti niti sam imala plan. Postala sam pomirena sa sudbinom.

bom. Morala sam da budem brza, pre nego što se moja mama vrati sa posla. Advokatika neće moći da me pozove (to je vreme pre mobilnih telefona) ili da mi bilo šta pošalje poštom. Moraću da je kontaktiram samo kada bude pri-like. Bila je moj spasilac. Uradila je sve što sam želela i nikada mi nije ispostavila račun.

Vratila sam se neopaženo do maminog stana i onda sam postala pokretna meta dok sam čekala da mom mužu uruče dokumenta. Kada se to dogodilo, njegova reakcija je bila očekivana. Srećom, nije bilo načina da se u zgradu u kojoj je mama živela uđe mimo interfona. Stanari su počeli da se okupljaju kod ulaza i nisu želeli da

Molila sam Službu za zaštitu dece da me smesti kod staratelja. Sve sam im ispričala. Pokazala sam im modrice. Stigli smo i do suda, gde je on (suprug moje majke) bio optužen za zlostavljanje deteta, ali ga je potom sudija oslobođio.

se sklone, jer bi to omogućilo urlajućem ludaku da uđe. Pozvala sam policiju, kao i mnogi drugi stanari. Obavešten je da postoji naredba o zabrani prilaska i da ne sme više ni da pride zgradi, inače će biti uhapšen. Nisam nijednom izašla iz stana, u strahu da će čekati u potaji iza nekog čoška, spremam da izvrši sve one nasilne stvari koje mi je obećao da će uraditi dok je urlao ka stanu moje mame.

Nešto kasnije me je CSIS ponovo kontaktirao sa njegovom slikom iza rešetaka u Egiptu i sa zahtevom da potvrdim da je to zaista on. Bio je to on. Doživila sam veliko olakšanje. Tada sam se napokon i prijavila za studentski kredit i odlučila da počnem da živim sopstveni život. Sledeća prepreka je bila to da odem od mame, pošto je bilo potpuno neprihvatljivo da

devojka kao ja živi potpuno sama. Devojka odlazi iz očeve, u kuću svog muža. Nema drugog izbora. To je doduše sasvim druga duga priča, pa će celu tu sagu ostaviti čitaocima moje knjige.

RH: Ono kroz šta si prošla tokom odrastanja je, sasvim iskreno, pakao. Ono što me je ipak iznenadilo je to da se sve desilo iako si živela u Severnoj Americi (gde tačno nećemo reći). Moje pitanje je, kako je sve to prošlo tako, neprimećeno? Postoje li neke aktivnosti koje zapadnjačke vlade mogu preduzeti da bi na bolji način uočile viktimizaciju mladih devojaka kakva si bila i ti?

JM: Pa, nije bilo sasvim neprimećeno. Postojao je trenutak u kom su socijalne službe bile umešane. Molila sam Službu za zaštitu dece

da me smesti kod staratelja. Sve sam im ispričala. Pokazala sam im modrice. Stigli smo i do suda, gde je on (suprug moje majke) bio optužen za zlostavljanje deteta, ali ga je potom sudija oslobođio. Sudija me je vratio u zlostavljačev dom, nakon što sam ga razotkrila. Kako taj sudija može samog sebe da pogleda u ogledalu, misterija je. Telesno, tj. fizičko kažnjavanje nije nezakonito u Kanadi (Nemam problem sa tim da ukažem na to da se sve dešavalo u Kanadi. Nemam problem da pokažem to kakav je ovde zakon i šta mi je učinio i kako se mora menjati).

Kako nije tehnički nezakonito udariti svoje dete, sudija je presudio da je u pitanju jednostavno pitanje kulturoloških razlika. Ljudi iz nekih zemalja jednostavno jače udaraju svoju decu od ljudi iz drugih i nije na njemu da kažnjava

tog čoveka zbog zlostavljanja deteta, jer bi time sudio normama njegove kulture. Rekla sam im kako sam visila naglavačke u garaži, dok mi je mlatio tabane. Rekla sam im da sam trpela fizičko zlostavljanje i nasilje od svoje šeste godine, a oni su mi rekli da su to samo „kulturno-loške slobode” mog zlostavljača.

RH: Uobičajena kritika nekih feministkinja trećeg talasa i posebno nekih belih feministkinja* je to da beli muškarci (da bude jasno, ja sam beli muškarac) koriste temu muslimanskog zlostavljanja žena, da bi skrenuli pažnju sa sopstvenog ugnjetavanja zapadnjakinja i da bi promovisali „islamofobiju”. Šta imaš da kažeš na to? (* kažem „neke feministkinje trećeg talasa” i „neke bele feministkinje”, zato što, prema mojim saznanjima, ne iznose sve ove tvrdnje)

JM: To su veće gluposti od najvećih gluposti. Ne razumem čak ni putanju mentalne gimnastike kojom se dolazi do tog zaključka. I uopšte me ne zanima ko to kaže - muškarac ili žena. Ne interesuje me ni to koje im je boje koža. Samo sam zahvalna da je nekome stalo. Ono šta te žene rade je to da u suštini omogućavaju nasilje.

Tako je jednostavno.

Imate ženu koja vrišti da je silovana, neki muškarac bi joj pomogao,

nastavi i u suštini pomažu napadaču svojim kratkovidim, promašenim, narcisističkim osećanjem moralnog autoriteta. Ako te „feministkinje” ne žele da pomognu ugnjetenim muslimankama, u redu, ne morate. Ali molim vas, odjebite više od onih koji žele.

RH: Ako smem da zađem u domen ličnog, kako je tvoj brak pun nasilja, kao i tvoje bekstvo iz nje, uticalo na tvoje potonje veze? Šta je tvoj savet muslimankama i bivšim muslimankama, koje su takođe pobegle iz brakova punih zlostavljanja, kada pričamo o ljubavi i vezama? Kakve psihološke prepreke ostaju kao posledica bekstva iz užasne veze, a koje muslimanke i bivše muslimanke moraju da prevaziđu u svom novom životu?

JM: To je veliko pitanje. Postoji mnogo toga što se mora prevladati. U kontaktu sam sa mnoštvom bivših muslimana, muškaraca i žena i svima su nam zajedničke psihološke traume. Moj život je bio prilično loš, ali čak i za one koji dolaze iz umerenijih domova, verska učenja su zlostavljanje dece.

Pretnje deci detaljnim opisima o tome kako su posmatrana i kako će, ako načine pogrešan korak, meso sa njihovih kostiju goreti, ponovo se pojavljivati i ponovo goreti kroz večnost... To sranje nije šala. Deca to shvataju doslov-

kako je drugačije bilo moguće da se izbore sa teškim problemima vezanim za poverenje, sa snažnim nagonom da bežim i na najmanji znak problema... Mnogo toga sam morala da prevladam. Sada sam u braku već deset godina i nedavno, dok smo se suprug i ja raspravljali oko nečega, povisio je ton i ja sam istog časa skupila u strahu i prekrila glavu rukama. Mnogo je godina prošlo od kada me je muškarac dodirnuo na nasilan način, ali moje telo pamti. Moje kosti i mišići su rasli zalivani vodom prepunom nasilja. Bez obzira na to koliko sati terapije sam prošla i koliko knjiga sam pročitala ili koliko kurseva sam pohađala, to ne mogu da promenim.

Želim ipak da završim u pozitivnom tonu. Želim da tvoji muslimanski i bivši muslimanski čitaoci znaju da bez obzira na to koliko strašno može da deluje, bez obzira na to koliko deluje nemoguće, veruj mi kada kažem da se isplati. Nisam imala pojma kako izgleda sreća. Nisam je nikada iskusila dok nisam napustila islam. Izuzetno jasno se sećam dana kada sam razvila to čudno osećanje... I kada sam shvatila da to mora biti sreća. Nema više neprekidnog straha. Nema više srdžbe. Nema više mržnje prema samoj sebi. Nema više borbe. Nema više gajenja mržnje prema drugima, samo zato što ti je neko tako rekao.

Nisam imala pojma kako izgleda sreća. Nisam je nikada iskusila dok nisam napustila islam.

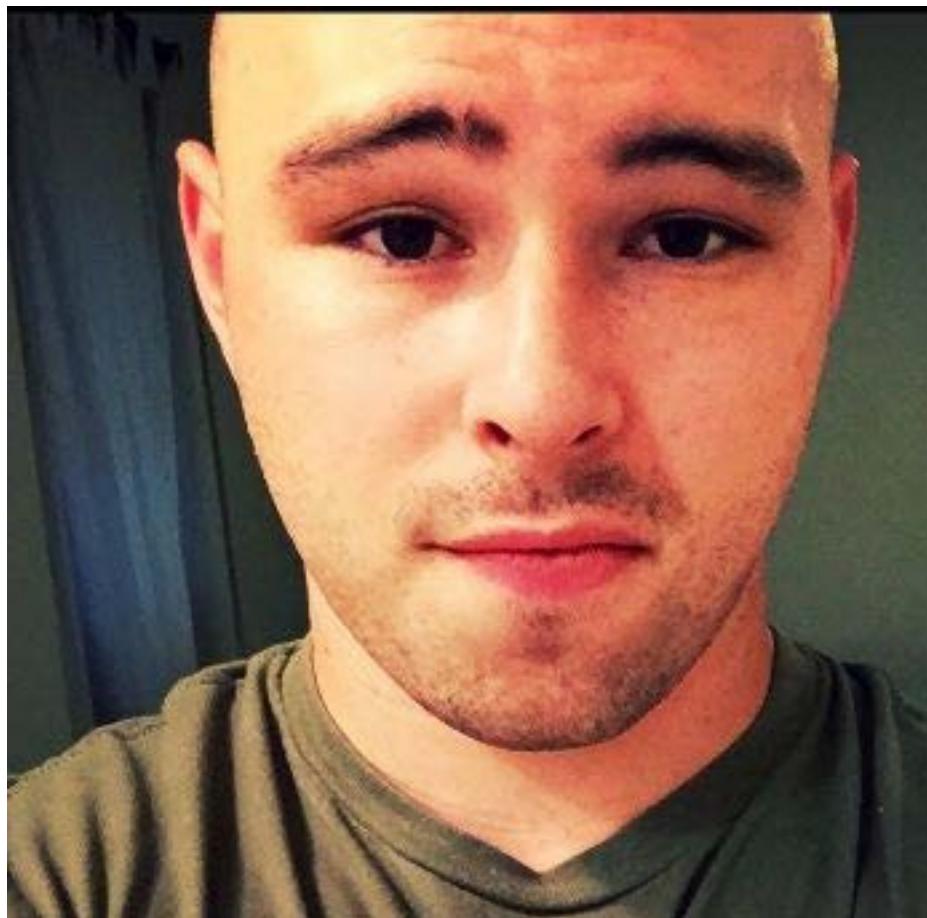
ali mu to ne dopuštaju feministkinje koje kažu, „Hej ti, želiš da joj pomogneš samo zbog bla-bla-bla sranja”. I dok to rade, ženu i dalje siluju, njoj iza leđa! Samo smetaju i omogućavaju da se zlostavljanje

no. To izaziva anksioznost, napade panike, noćne strahove... Očigledno, sasvim očekivane rezultate.

Mogu sa punim uverenjem da kažem da su me muškarci sa kojima sam bila zaista voleli! Ne vidim

Islam utamniči svaki trenutak vaših života. Sve je određeno, od momenta kada se probudite - kako da jedete, kako da idete u kupatilo, kako da se obuvate. To je stalna tamna senka nad vašim umom,

Sloboda nije nešto na šta ste naviknuti. Sama misao na nju je zastrašujuća. Ali kada jednom savladate prepreke i dođete do druge strane, biće vam samo žao što niste ranije spasili sopstveni život. Sloboda da jednostavno budete ono što jeste. Da radite ono što vas čini srećnima i da radite ono što želite da radite, a ne ono što vam je rečeno da radite...

Rejs Hodorf

ali je i bliska vama. Sloboda nije nešto na šta ste naviknuti. Sama misao na nju je zastrašujuća. Ali kada jednom savladate prepreke i dođete do druge strane, biće vam samo žao što niste ranije spasili sopstveni život. Sloboda da jednostavno budete ono što jeste. Da radite ono što vas čini srećnima i da radite ono što želite da radite, a ne ono što vam je rečeno da radite... Nema previsoke cene koju možete za to da platite. I nema tog sukoba koji neće biti u potpunosti vredan rezultata.

Hvala ti, Rejs, što si mi dopustio da podelim moju priču. Zahvalna

sam ti na tome što si iskoristio svoju platformu da bih se ja oglasila. Nadam se da će uticati makar na jednu osobu.

Jasmin trenutno vodi veb-sajt Confessions of an Ex-Muslim i nedavno je dovršila knjigu „Ispovesti bivše muslimanke: Od Al Kaide do ateizma“ (Confessions of an Ex-Muslim: From Al Qaeda to Atheism).

O autoru (njegovim rečima):
Ja sam pisac, vojni veteran, sekularni humanista, stoik, ponosni deo antitotalitarne

levice, potomak nemačkih Jevreja i prokletog dobara kuvara (ako smem tako sam da kažem). Nakon tri godine studiranja biologije, psihologije i filozofije i nakon što sam stekao nižu kvalifikaciju u žurnalizmu, napustio sam univerzitet da bih se posvetio uzbudljivijem životu... I za sada se nisam razočarao. Moja profesionalna karijera uključuje mešavinu vojne službe, privatnog vojnog preduzetništva i političkog organizovanja (uključujući tu i jednu predsedničku kampanju). Zbog potreba posla, živeo sam i proputovao čitav svet - Aziju, Afriku, Evropu, Južnu Ameriku, Karibe i Bliski Istok. Moji tekstovi su objavljivani u nizu publikacija, među kojima su i Thought Catalog, The Humanist, Areo Magazine i Intellectual Takeout. Ono što možete očekivati da nađete na mom sajtu (na kom vičem u prazninu i nadam se da će mi praznina odgovoriti vikom) su moje lične misli o filozofiji, istoriji, trenutnoj politici u svetu i hrani. Život volim već dvadeset i šest godina i nadam se da će ga voleti još sedamdeset i četiri.

Originalni članak:
[http://www.racehochdorf.com/
blog/2017/2/22/from-al-qaeda-to-
atheism](http://www.racehochdorf.com/blog/2017/2/22/from-al-qaeda-to-atheism) (22. februar 2017.)

Originalni autor:
Rejs Hohdorf (Race Hochdorf)
Preveo i priredio:
Marko Ekmedžić

**Gledajte naviše, ka zvezdama,
a ne naniže, ka svojim stopalima.
Pokušajte da razumete ono što
vidite i razmišljajte o onome što
čini da univerzum postoji.**

Budite radoznali.

**Ja sam samo dete koje nikada
nije odraslo. I dalje postavljam
ista „kako” i „zašto” pitanja.**

Povremeno, pronađem i odgovor.

**Mi smo samo jedna napredna vrsta
majmuna na malenoj planeti jedne
sasvim prosečne zvezde.**

Ali možemo razumeti univerzum.

To nas čini nečim sasvim posebnim.

**Najveći neprijatelj
znanja nije neznanje,
već iluzija znanja**

Prispela: Marko Eknedić
Veliki Prasak, ©2018

**Verujem da je najveći
da Boga nema. Ništa
niko ne upravlja
dovodi do izuzetih
prilici nema nebesa.
Imamo ovaj jedan
dizajn univerzuma.**

**Verujem
život
u univerzumu
Neki
pojedinci**

**Pre
stvo
Ono**

**Milioni
neštete
слушаčki
zajedno
nastale
Naša
tehnologija
S**

jem da je vanzemaljski sasvim uobičajena stvar razumu, iako je inteligentni život daleko ređi.

kažu da tek treba da se živi na planeti Zemlji.

ednostavnije objašnjenje to tako nije stvorio univerzum i našom sudbinom. To me nog zaključka da po svojca kao ni zagrobnog života. Život da uživamo u sjajnom imu i za to sam izuzetno zahvalan.

nego što razumemo univerzum, prirodno je da verujemo da je Bog vrio svemir. Nauka sada ipak nudi daleko uverljivije objašnjenje. što sam mislio sa „poznavali bismo Božji um“ je to da bismo znali sve ono što bi Bog znao, da Boga ima, kako što ga nema.

Ja sam ateista.

ima godina je čovečanstvo živilo poput životinja. Onda se dogodilo o što je oslobođilo moć naše mašte. Naučili smo da govorimo i da rimo. Govor je dopustio prenos ideja i omogućio ljudskim bićima da rade na stvaranju nemogućeg. Najveća dostignuća čovečanstva su da iz razgovora, a najveće propasti iz nepričanja. Ne mora biti tako. Najveća nadanja mogu u budućnosti postati stvarnost. Sa svom tom logijom koja nam je na raspolaganju, mogućnosti su neograničene.amo bi trebalo da se potrudimo da nastavimo da razgovaramo.

Stiven Hoking

8. I 1942 - 14. III 2018

engleski teoretski fizičar, kosmolog, pisac, direktor istraživanja u Centru za teoretsku kosmologiju Univerziteta u Kembridžu i jedan od najznačajnijih naučnika savremenog doba

Moj cilj je jednostavan.

To je potpuno razumevanje univerzuma, zbog čega je takav kakav je i zbog čega uopšte i postoji.

Mozak posmatram kao računar koji će prestati da radi onda kada mu komponenete otkažu.

Nema nebesa ili zagrobnog života za pokvarene računare.

To je samo bajka za ljude koji se plaše mraka.

Stiven Vilijam Hoking je bio engleski teoretski fizičar, kosmolog, pisac i direktor istraživanja pri Centru za teoretsku kosmologiju Univerziteta u Kembridžu. U njegov opsežni naučni rad ulazi i saradnja sa Radom Hirnon Penroseom na formulisanju teorema gravitacionih singulariteta u okviru opšte relativnosti, kao i teoretsko predviđanje toga da crne rupe emituju radijaciju, koja se danas najčešće naziva Hokingova radiacija. Hoking je bio prvi koji je postavio kosmolosku teoriju, koja je objašnjena objedinjavanjem poznate opšte teorije relativnosti i novih otkrića kvantne mehanike. U okviru kvantne mehanike, bio je jedan od najglasnijih zagovornika ove oblasti kroz multiversitet.

Bio je počasni član Kraljevske društva umetnika (Royal Society of Arts), dobitnik član Pantičkake akademije nauka (Pontificia accademia delle scienze), odnosno Pontificia Accademia Scientiarum) i dobitnik Predsedničke medalje slobode (Presidential medal of Freedom), najviše civilne odlikovanja u SAD. 2002. godine, proglašen je za 25. na listi 100 najvećih Britanaca po izboru BBC-a. Bio je Lukaskov profesor matematike (katedra nazvana po njem osnovana, Henriju Lukaru) na Univerzitetu Kembridž (između 1979. i 2009. godine, a komercijalni uspeh je postigao delima iz popularne nauke, u kojoj je izlagao saopštenu teoriju i pojašnjavao opštu kosmologiju. Njegova knjiga „Kratica povest vremena“ je bila na listi najbolje prodavanih knjiga koju je pripredio Sande Tajns rekordnih 237 nedelja.

Hoking je bolješ od retke spore napredujuće vrste motorne neuroske bolesti, poznate i kao destruktivna lateralna sklerozu (ALS), ili Lou Gerigova bolest, koja ga je postupno, tokom decenija u potpunosti paralizovala. Iako što je izgubio mnoge govore, mogao je da komunikira pomoću posebnog uređaja za generisanje govoru, ispreva pomoći prekidaču koji je držao u ruci, a potom i pomoći jednom jedinom mišiću u obrazu, koji nije otkazao osled bolesti.

Upozoravao je na opasnosti od zagadnjenja naše planete, pozivajući na oprez u sleđujuću susreću sa vanzemaljskim životom, koji bi nas trstirao ni menje bolje od tega kako je Kolumbo britarac američke arhitekture, smatrao je da je vestička inteligencija ona čija je direktna uticaj na sushine ljudske vrste i pozivao je da se kompjuterski virusi posmatraju kao živa bića.

Bio je istaknuti i značajni popularizator nauke i čovek koji je inspirisao mnoga. Istakao je jarmo, bio gost i u emisijama koje se nisu bavile ekskluzivno naukom i često bio duhovit članak okviru koji se uobičajeno očekuje od naučnika.

Tokom godina, od negiranja potrebe za božanstvom koje bi pokrenule procese koji su vodili ka stvaranju univerzuma, kakov danas poznajemo, došlo je do jasnog stava da je ateista.

JASMIN MOHAMED - BEKSTVO IZ ZATOČENIŠTVA ISLAMA II DEO

UNICEF procenjuje da je 2016. u svetu bilo oko 200 miliona žena u 30 zemalja, od kojih su 27 afričke, a preostale su Indonezija, Irak (Kurdistan) i Jemen, koje su bile podvrgnute genitalnom sakaćenju.

Marzuk se ubrzo potom venčao sa Jasmin Mohamed, dobili su dete, a prividno je bio zaposlen kao vozač kamiona i bio je prijavljen na socijalnu pomoć. CSIS ga je stalno pratio. Često je pozivao Mohameda Zeki Mahdžuba (عزمي زكي)، još jednog Egiptanina vezanog sa teroristima, u Toronto. Iako je Marzuk kasnije negirao da je poznavao Mahdžuba, kada je Mahdžub uhapšen, imao je uz sebe komad papira sa Marzuko-

u Najrobiju (Kenija). 1998. su se Marzuk i Mahdžub i lično upoznali kući rođaka Ahmeda Akdra u Torontu.

Iste godine, Marzuk i njegov navodni „najbolji prijatelj”, Kanadani egipatskog porekla Amr Hamed (امرم حماد) pokreću uvozno-izvoznu firmu 4-U Enterprises. Obojica su otvoreno izražavala svoja verska uverenja i povremeno su na po nekoliko dana nestajali u šumama priobalja, da bi se posvetili, kako su govorili, „duhovnom uzdizanju i učenju Kurana napamet”.

Marzuk je 1998. napustio Kanadu i prešao u Tursku, gde je verovatno upoznao Ahmada Agizu (عذبي جعفر)، ponovo Egiptanina i potom otišao ponovo u istočni Afganistan. Nakon što je Hamed ubijen u američkom bombardovanju terorističkog kampa u Afganistanu, u znak osvete za napade bombama na američke ambasade u Africi, Marzuk je otišao u Dubai i dalje u Evropu, da bi se ubrzo ponovo vratio u Dubai i kupio kartu za let ka Azerbejdžanu.

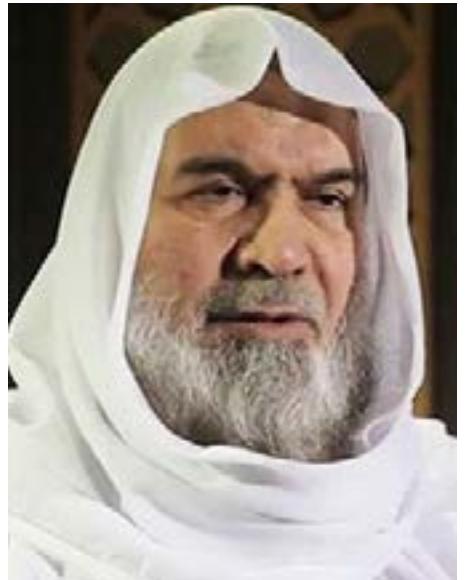
Mohamed Zeki Mahdžub

vom prethodnom adresom.

1997. je FBI pronašao Marzuko-vo ime u adresaru koji je uzet iz kuće Vadiha el-Hadža (عوادحة الهاشمي).

Ihab Sakr (اباهي رقص) i pripadnik obaveštajne službe Irana, pa je uz pomoć CIA-e, organizovan prepad u kom je uhapšen Sakr, zajedno sa Ahmadom Salama Mabrukom (المركم سالم ماركوب) i Marzukom. Uhapsila ih je azerbejdžanska policija i pretukla u pritvoru.

Marzuk je izručen Egiptu, gde je verovatno neko vreme mučen. Suđeno mu je na vojnem sudu, od 16. marta 1999. zbog obuke terori-

Ahmad Salama Mabruk

sta, zajedno sa grupom nazvanom „povratnici iz Albanije”, odnosno sa teroristima pohvatanim širom sveta u koordinisanim akcijama

CIA-e i lokalnih vlasti. Marzuk je osuđen na 15 godina prinudnog rada, tj. teške robije, kao član al-Džihada. Veruje se da je i dalje u zatvoru, mada za to više nema nikakvih dokaza. Moguće je i da je ubijen u zatvoru, kao i to da je iz zatovra pobegao, što je manje verovatno, s obzirom na to da se od 2008. ne zna apsolutno ništa o njemu.

unutrašnjih usmina, uklanjanje unutrašnjih i spoljnih usmina i zatvaranje vulve. U poslednje navedenoj proceduri, nazvanoj i infibulacija, ostavlja se mali otvor za prolaz urina i menstrualnog odliva. Vagina se otvara za snošaj i nadalje za rođenje deteta.

Praksa genitalnog sakaćenja žena ima korene u nejednakosti polo-

Od 1970-ih postoje međunarodni naporci da se oni koji ovo sakaju praktikuju, navedu na to da od ovog monstruoznog čina odustanu. Praksa je stavljeni van zakona i ograničena u većini zemalja u kojima se pojavljuje, iako se zakoni prilično neefikasno sprovode. Od 2010. su Ujedinjene nacije pozvali sve lekare da prestanu sa obavljanjem ovog jezivog čina, uk-

Praksa genitalnog sakaćenja žena ima korene u nejednakosti polova, pokušajima da se kontroliše ženska seksualnost i umišljenim idejama o čestitosti, skromnosti i lepoti.

Šta je to FGM i koji kontekst ima u islamu?

Žensko genitalno sakaćenje, ili ženska genitalna mutilacija (FGM - Female genital mutilation), poznato i kao žensko genitalno sečenje i žensko obrezivanje je ritual sečenja ili uklanjanja dela ili kompletnih ženskih spoljnih genitalija. Ta praksa se sprovodi u Africi, Aziji i na Bliskom Istoku i u zajednicama koje potiču iz zemalja u kojima je FGM uobičajena pojava. UNICEF procenjuje da je 2016. u svetu bilo oko 200 miliona žena u 30 zemalja, od kojih su 27 afričke, a preostale su Indonezija, Irak (Kurdistan) i Jemen, koje su bile podvrgnute ovom sakaćenju.

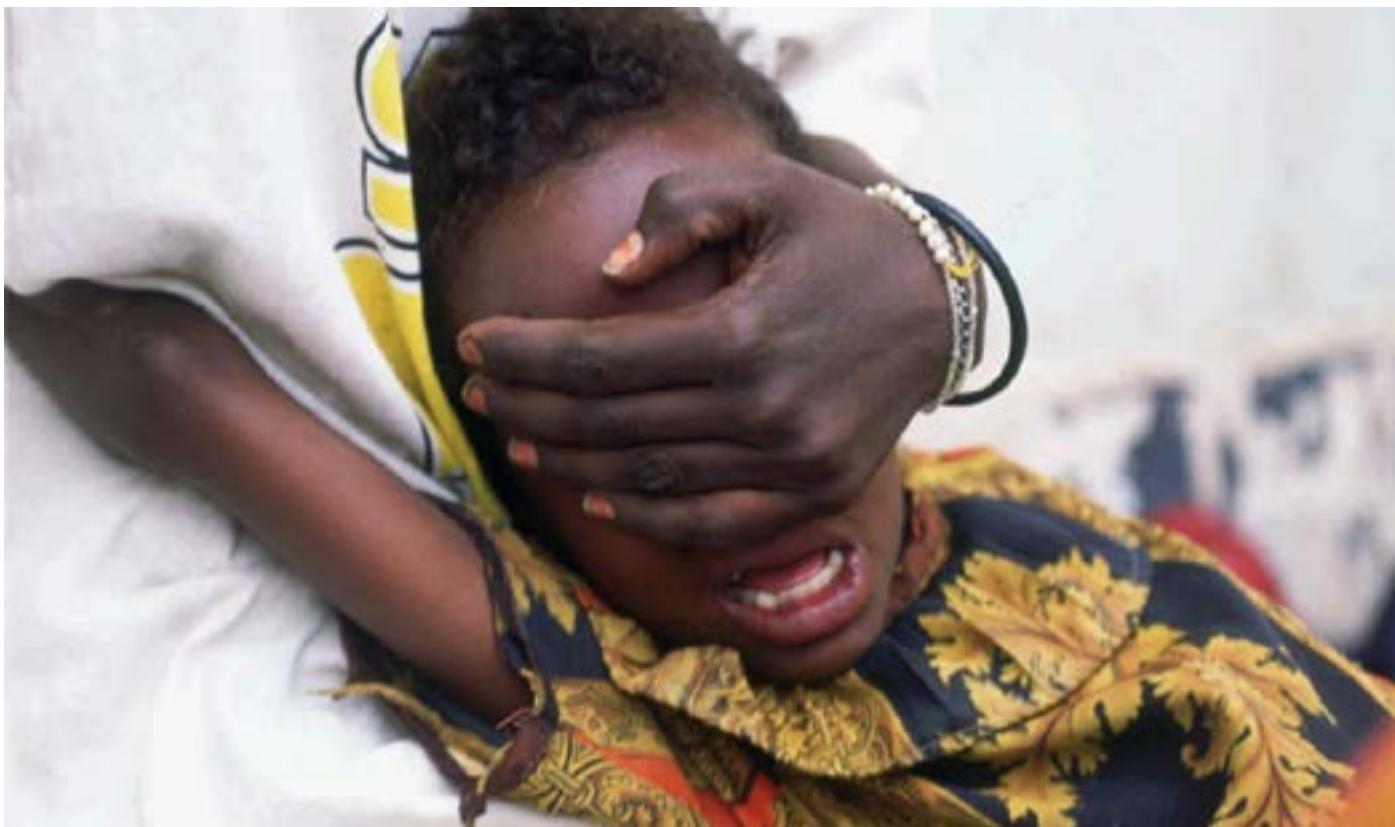
FGM u praksi obično obavlja tradicionalni obrezivač koristeći sečivo, a obavlja se u bezmalo svim uzrastima, od novorođenčeta, preko puberteta, pa sve do odraslih žena. U polovini zemalja za koje su podaci dostupni, većina devojčica se ovako osakati pre nego što napune pet godina. Procedure se donekle razlikuju od zemlje do zemlje i od etničke grupe do etničke grupe. Uključuju uklanjanje klitorisne kapice i klitorisnog glansa, uklanjanje

va, pokušajima da se kontroliše ženska seksualnost i umišljenim idejama o čestitosti, skromnosti i lepoti. Obično je pokreću i izvršavaju žene, koje ovo sakaćenje vide kao izvor časti i koje se boje da će njihove čerke i unuke, ako nisu ovako osakaćene, biti društveno ostrakizovane. Zdravstvene posledice zavise od procedure. Mogu da podrazumevaju i hronične infekcije, teškoće u uriniranju i prolasku menstrualnog odliva, hronični bol, razvoj cisti, nemogućnost da se zače dete, komplikacije tokom porođaja i smrtonosno krvarenje. Ne postoje nikakve medicinske, odnosno naučne poznate prednosti po zdravlje.

ljučujući tu i reinfibulaciju nakon porođaja i simbolično „zasecanje“ klitorisne navlake. Protivnici FGM-a imaju i svoje kritičare, čak i među antropološima, koji potežu teška pitanja vezana za kulturni relativizam i univerzalnost ljudskih prava.

FGM je najčešći u i pored muslimanskih zajednica, ali se ne praktikuje u većini muslimanskih zemalja. Prevalentnost zavisi od etničkih zajednica i geografske lokacije. Na arapskom, ovo sakaćenje se naziva kafid (ضفخ) ili kifad (ضفخ). Reč kitan (ناتخ) označava muško obrezivanje, ali može obuhvatiti i FGM. Manje drastične forme FGM, koje Svetska zdrav-

stvena organizacija naziva tip I (uklanjanje klitorisne navlake i/ ili klitorisnog glansa) se obično u arapskom svetu nazivaju sunećenje.

Viši muslimanski verski autoriteti se uglavnom slažu sa tim da FGM nije verski zahtev u islamu ili da je čak zabranjeno prema islamskim učenjima. Sam Kur'an nigde ne spominje ni FGM ni muško obreživanje. FGM se ističe u nekoliko takozvanih „slabih“ hadisa (Da'if (فَيُعَذِّبُهُمْ)) (وَاطَّنَطَ دِيَسْ دَمْرَحْ), koji se pripisuju samom Muhamedu, kao nešto plemenito,

su fatve koje FGM zabranjuju, koje ga podržavaju, kao i one koje odluku ostavljaju roditeljima, ali preporučuju da se ne obavlja.

Više muslimanskih vođa je pozivalo kroz istoriju da se sa ovom brutalnom praksom prekine. 2004. godine, nakon što je CNN prikazao snimke devojčice iz Kaira podvrgнуте FGM-u, veliki muftija Egipta, Muhamad Sajid Tantavi (مُحَمَّد سَاجِد تَانْتَافِي) je izjavio da hadisi u vezi FGM-a nisu pouzdani. Na konferenciji na Al-Ažar Univerzitetu (جَامِعَةِ الْأَزَارِ) u Kairu

nema osnova u temeljnog islamskom pravu ili njegovim delovima, te da je štetna praksa koju ne treba sprovoditi". Ali Goma (عليه السلام), tadašnji veliki muftija Egipta je izjavio, „Zabranjeno je, zabranjeno i zabranjeno“. Ekmeledin İhsanoglu (Ekmeleddin Mehmet İhsanoğlu), generalni sekretar Organizacije islamske saradnje je 2012. izjavio da je „FGM ritual koji je preživeo vekove i koji mora biti zaustavljen, jer ga islam ne odobrava“.

Razne škole islamske jurispru-

Viši muslimanski verski autoriteti se uglavnom slažu sa tim da FGM nije verski zahtev u islamu ili da je čak zabranjeno prema islamskim učenjima.

ali ne i zahtevano. Uz šerijatsko pravo, idžtihad (إِذْتِهَادٍ) je bio jedan od četiri izvora muslimanskog prava kroz vekove. U idžtihadu su i fatve (mišljenja muslimanskih verskih učenjaka, teologa), koje su često širene kroz zajednicu i koje opisuju ponašanja koja su u skladu sa verskim zahtevima. Izdavane

2006. godine, istaknuti islamski sveštenici su FGM proglašili nepotrebnom praksom.

Nakon što je 12-godišnja Egipćanka umrla tokom obavljanja FGM-a 2007, Vrhovno veće islamskih istraživanja Al-Ažara je presudilo, prema UNICEF-u, da „FGM

dencije su iznele različite poglede na FGM. Malikijski mezheb vidi FGM kao makrumah lilmisa (uzvišeno ali ne i neophodno). Hanbelijski mezheb vidi FGM kao sunna (dobra praksa). Hanifijski mezheb vidi FGM kao nešto preporučeno, a za Šafijski mezheb, FGM je obaveza (vadžib). Za druge teologe,

FGM nema nikakvo utemeljenje i opravdanje. Egipatski teolozi, poput Mohameda Emare i Mohameda Salim Al-Ave tvrde da FGM nije islamska praksa i da nema podršku u islamskoj jurisprudenciji.

U maju 2012. je objavljeno da Muslimansko bratstvo u Egiptu radi na dekriminalizaciji FGM-a. Prema izveštalu, Mariz Tadros, „ponudili su da obrezuju žene po nominalnoj ceni kao deo svojih komunalnih usluga, kao potez koji preti da preokrene decenije lokalne borbe protiv ove štetne prak-

zivanje u Medini. Prorok joj je rekao - Ne seci preoštro, jer je to bolje za ženu i poželjnije za muža.“ Ibn Hadžar al-Askalani (رجح نبأ عيسى عليه السلام) ovaj hadis opisuje kao slabo utemeljen i citira mišljenje Ahmada Bajhakija (毅بيه عليه السلام) da je ovaj hadis „slab, sa nestalnim lancem prenošenja“. Jusuf ibn Abd-al-Bar (ربلابع نبأ) je komentarisan: „Oni koji smatraju da je žensko obrezivanje sunna, koriste kao dokaz hadis Abu al-Maliha, koji je zasnovan isključivo na dokazima Hadžadža ibn Artae, koji se ne može uzeti kao autoritet, jer je

med Salim Al-Ava kaže da, iako je ovaj hadis autentičan, nije dokaz u prilog FGM-u. On tvrdi da u arapskom, „dva obrezana organa“ čine jednu reč koja opisuje dve vrste obrezivanja. I dok ženski oblik opisuje i muške i ženske genitale, treba ga smatrati kao takav koji opisuje samo muški obrezani organ. Hadis u Sahih Buhari kaže: „Čuo sam Prorokove reči - Pet su činjenja osobina Fitre (osnovne ljudske prirode): obrezivanje, brijanje stidnih dlaka, skraćivanje brkova, sečenje noktij i skidanje dlaka ispod pazuha“. Al-Ava piše

Egipatski teolozi, poput Mohameda Emare i Mohameda Salim Al-Ave tvrde da FGM nije islamska praksa i da nema podršku u islamskoj jurisprudenciji.

se... Mnogi od Braće (i salafista) kažu da iako FGM nije obaveza, svejedno je mukarama (preporučeno, ugodno u očima Boga).

Jedan od hadisa iz zbirke Sunana Abu Davuda (دواد يبأ بننس) kaže: „Jedna žena je obavljala obre-

jeni prenosilac objave.“

Još jedan hadis koji se koristi da opravda FGM je i u Sahih Muslimu: „Alahov Glasnik reče - Kada neko sedi među četiri dela žene i obrezani delovi se dodiruju, kupka postaje obavezna“. Moha-

da nije jasno da li se ovi zahtevi odnose na žene.

Prema Vilijemu Klarens-Smitu (William Clarence-Smith, profesor istorije ekonomije Azije i Afrike, pri Školi orijentalnih i afričkih studija Univerziteta u

Londonu), islamska Jugoistočna Azija „predominantno” sprovodi šafijski mezheb, jedini kod kog je FGM obaveza. Najveći otpor tome u regiji, kako on kaže, dolazi od sinkretičkih muslimana na Javi. Neki među onima koji prihvataju

„moralno je preporučljivo”. Uleme podstiču vlasti Indonezije da obrežuju devojčice, tvrdeći da je to deo muslimanskih verskih učenja.

Šiitski verski tekstovi, poput hadisa koje je preneo Džafar al-Sadik

praksa nije ograničena samo na nju. U judaizmu je FGM zabranjena praksa, a jedina zajednica koja ju je sprovodila je Beta Izrael zajednica iz Etiopije. Nakon što je većina pripadnika ove zajednice prebačena od sredine osamdesetih

U hrišćanstvu, uprkos tome što sveti spisi nigde ne spominju FGM, žene i devojčice u hrišćanskim zajednicama u Egiptu, Keniji, Nigeriji i Tanzaniji, sakacene su na ovaj način. Praksa je uočena kod koptskih hrišćana u Egiptu, pravoslavaca u Etiopiji i protestanata i katolika u Sudanu i Keniji.

FGM, koriste koren kurkume da bi obavili alternativnu simboličnu proceduru.

Islam je doneo FGM u Indoneziju i Maleziju, počevši od XIII stoljeća. Preko 80 procenata žena iz Malezije navode versku obavezu kao osnovni razlog za obavljanje FGM-a, uz higijenu (41 procenat) i kulturološke razloge (32 procenta). FGM je široko zastupljena praksa među ženama Indonezije i prema podacima iz 2003, više od 90 procenata odraslih muslimana je podržava. 2013. godine je Savet ulema Indonezije, najviše muslimansko klerikalno telo u Indoneziji, presudio da podržava FGM, navodeći da iako nije obaveza,

(قداصلـا دمـحـمـ نـبـ رـفـعـ)، tvrde da je „obrezivanje žena makrumah (uzvišeno ali ne i neophodno)”.

FGM se sprovodi u zajednici Davudi Bohra (ismailiti) u Indiji, Pakistanu, Jemenu i Istočnoj Africi. Prema istraživanju iz 2015/16, preko 80 procenata Davudi Bohra žena je želelo da se prekine sa ovom praksom sakacenja. 2017. su dva doktora i jedna žena, povezani sa Davudi Bohrom u Detroitu (Mičigen, SAD) uhapšeni pod sumnjom da su obavili FGM na dve sedmogodišnje devojčice u SAD.

Istine radi, treba reći da iako je najzastupljenija u muslimanskoj zajednici, ova nasilna, čudovišna

u Izrael, odbacili su FGM.

U hrišćanstvu, uprkos tome što sveti spisi nigde ne spominju FGM, žene i devojčice u hrišćanskim zajednicama u Egiptu, Keniji, Nigeriji i Tanzaniji, sakacene su na ovaj način. Praksa je uočena kod koptskih hrišćana u Egiptu, pravoslavaca u Etiopiji i protestanata i katolika u Sudanu i Keniji. Prema izveštaju UNICEF-a iz 2013, u 17 afričkih država je najmanje 10 procenata hrišćanskih žena i devojčica uzrasta od 15 do 49 godina, podvrgnuto FGM-u. U Nigeru, primera radi, čak 55 procenata hrišćanski je izloženo FGM-u, nasuprot svega dva procenta muslimanki.

FGM ostaje i danas, jedna od najmračnijih slika mizoginije koje se podržavaju, ili pak tolerišu prećutno u verskim zajednicama, predominantno muslimanskoj.

Originalni članak:

<https://www.theahafoundation.org/trapped-marriage-al-qaeda-operative-yasmine-fought-back-sake-daughter/>

(11. decembar 2017)

Preveo i priedio dodatke:
Marko Ekmedžić

HRONIKA

Rumenčanima bismo savetovali da ubuduće ne dopuste sebi da budu naivne žrtve Bulovićeve poslovične mrzovolje, mizantropije i lične bahatosti, već da žive svoje živote.

20. februar 2017.

Direktor Kancelarije za KiM Marko Đurić kaže da mu je neverovatno da nekome smeta poziv da se odvoje sredstava za humanitirani Fond Eparhije raško-prizrenske.

„To je malo za rubriku verovali ili ne. Nekome smeta poziv da se, državni funkcioneri pre svega, na dobrovoljnoj osnovi odreknu dela sredstava za humanitarni fond, kojim se između ostalih, finansiraju i narodne kuhinje“, rekao je Đurić.

Gospodine Đuriću, crkveni humanitarni fond ima istoriju prepunu afera i malverzacija. Raspitajte se. Prema njegovim rečima, reč je o pozivu na dobrovoljnem, humanitarnom nivou, jer je, dodao je, naša

navodno u ime humanosti.

<http://www.021.rs/story/Info/Srbija/129290/Djuric-Sramota-da-neko-nece-da-odvoji-od-plate-za-crkvu.html>

06. mart 2017.

Mirko Bulović, od ranije poznat racionalnoj javnosti kao mrzitelj Zmajevih dečjih igara, ali i još poznatiji kao Irinej, napadao je pre nekoliko godina i pretio organizatorima Kobasicijade, a ovaj put napao je Rumenačku pihtijadu, jednu od uobičajenih vojvodanskih narodnih svetkovina. Nakon što je prvo crkveni odbor u Rumenci pri-

Gospodine Đuriću, crkveni humanitarni fond ima istoriju prepunu afera i malverzacija. Raspitajte se.

crkva najprisutnija humanitarna organizacija na Kosovu i to nema nikakve veze sa diskusijom da li je država odvojena od crkve i slično.

Još jedan pokušaj da se zaobiđe sekularnost,

pretio organizatorima Pihtijade da ta svetkovina „sablažnjava“ vernike, koji se „duhovno pripremaju za svetu tajnu pričešća i treba da miruju“, utisak je dodatno pojačao na krajnje sumanut način sam Bulović. Zapretio je organizatorima da će tokom održavanja Pihtijade, „paganske manifestacije“, kapije porte hrama biti zatvorene, a sa zvonika će se svakih pola sata oglašavati mrtvačko zvono. Sve članove Upravnog odbora svetkovine će anatemisati (isključiti iz crkve), sveštenik im neće dolaziti u domove, a jedino će smeti da krste decu, koja „nisu kriva za greh i ludost roditelja.“

Na veliku žalost, ovo verbalno zlostavljanje i zastrašivanje Rumenčana je urođilo plodom, pa su organizatori odustali od svetkovine, zaplašeni možda manje besmislenim bajalicama ovog lošeg čarobnjaka, koliko problemima u svakodnevnom životu, koji potiču iz tragično velikog i jezivo štetnog uticaja SPC na prilike u našoj zemlji.

Rumenčanima bismo savetovali da ubuduće ne dopuste sebi da budu naivne žrtve Bulovićeve poslovične mrzovolje, mizantropije i lične bahatosti, već da žive svoje živote tako da u njima pronalaže i koriste sva lepa i razumna zadovoljstva, koja u današnja, često teška vremena mogu sebi priuštiti. Ko posti i ne želi da se raduje, ne mora da dođe.

<http://ateisti.com/pihtija-razdora/>

[izbori-treba-da-se-održe-na-uskrs-ali-bio-bi-red-da-jesu/](#)

06. april 2017.

Patrijarh Irinej primio je 6. aprila 2017. godine u Patrijaršiji srpskoj u Beogradu rukovodioce Internacionalne policijske asocijacije – Sekcija u Srbiji.

Rukovodioci Internacionalne policijske asocijacije su zahvalili za srdačan i prijateljski prijem tokom kojeg su razgovarali o različitim aspektima života u Srbiji i na teme od opštег značaja. Miroslav Gavrilović Irinej zahvalio je policijskim oficirima na poseti i uručenim priznanjima, poželevši im „svako dobro od Gospoda“ i uspeh u njihovom daljem radu.

Prijemu su prisustvovali dr Nebojša Pantelić, predsednik IPA- Sekcije u Srbiji, g. Milorad Petković, generalni sekretar IPA, gđa Nataša Mitrović, specijalni

Gde može da se pokupi više kvalitetnih informacija o različitim aspektima života u Srbiji i na teme od opštег značaja, nego u sedištu SPC?

09. mart 2017.

Drugi krug izbora pada na najveći hrišćanski praznik Uskrs. Srpska pravoslavna crkva se ne oglašava.

Crkva u Srbiji ima veliku ulogu, a političari se često o ovakvim, potencijalno škakljivim pitanjima konsultuju sa klerom, međutim, u ovom slučaju oni koji su odlučivali o datumu izbora nisu zatražili stav SPC.

Glavokomandujući Srpske pravoslavne crkve Miroslav Gavrilović-Irinej kaže da politički zvaničnici nisu razgovarali s njim o terminu izbora. Upitan šta misli o poklapanju izbora sa praznikom, Irinej je lakonski odgovorio da "ne misli".

"Niko nas nije pitao, bio bi red, ali nije. Zato i ne mogu to da komentarišem. To nije naš posao", rekao je patrijarh Irinej.

Gospodine Gavriloviću, zar zaista smatrate da bilo ko treba da vas pita bilo šta?

<http://www.nedeljnik.rs/politiko/portalnews/patrijarh-irinej-za-nedeljnik-niko-nas-nije-pitao-da-li->

savetnik predsednika IPA, kao i đakon dr Aleksandar Praščević iz Kabineta Patrijarha srpskog. Internacionalna policijska asocijacija je shvatila da je srpska verzija pravoslavlja jedina prava religija. I tačno zna na koju adresu treba da se obrati. Gde može da se pokupi više kvalitetnih informacija o različitim aspektima života u Srbiji i na teme od opšteg značaja, nego u sedištu SPC?

<http://www.ipa-serbia.org/aktivnosti-sekcije/patrijarh-srpski-primio-rukovodioce-ipa-srbije/>

26. april 2017.

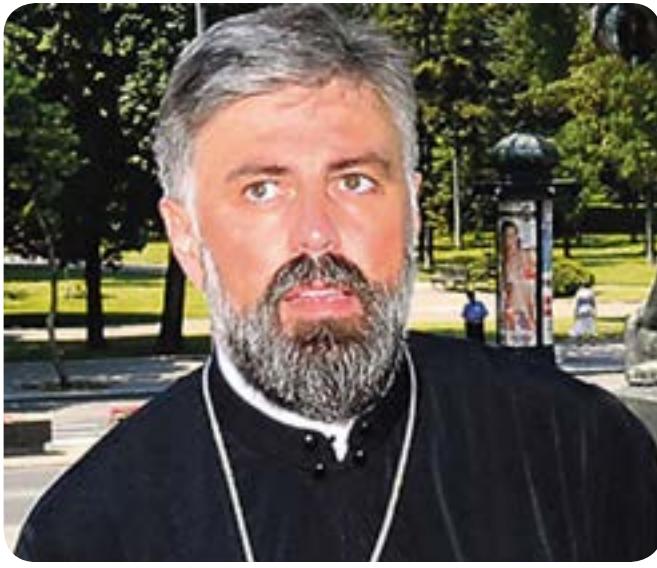
Mladen Durić, poznatiji kao Vladika zahumsko-hercegovački i primorski Grigorije, netipični je predstavnik svoje verske zajednice.

„Ja kad sam bio za Evropu i demokratiju, on nije bio. Ja sam uvek bio protiv Miloševića, nikad nisam bio za njega. Nisam ja naivan, on je ozbiljan, sposoban i opasan političar, sve prati i sve vidi. On zna da ja nisam za njega, baš me briga što zna. Ima jedan detalj u kojem vidim našu različitost koja je bolna, po

mene bolna. Te 1992. godine sam bio student teologije, ti momci tamo su mislili da sam dobar za to. Počeli smo se družiti sa drugim studentima sa drugih fakulteta i pokrenuli smo proteste protiv Miloševića. Hteli smo zaustaviti rat. Imali smo osećaj da smo pametni, bili smo mladi i hrabri, a to tada nije bilo

skoj fazi kada je političar sve. On je i urednik života, on je i estradna zvezda i onaj koji odlučuje o kulturi, umetnosti, politici. Naša uloga ljudi, naroda i nas kao verskih službenika je nekako nečasna jer smo mi pristali na to, da oni pomisle o sebi tako visoko. Mi kao neko ko je trebao biti njihov korektiv smo prestali to

Hтели smo zaustaviti rat. Imали smo оseћај да smo pamетни, били smo mladi i hrabri, a то тада nije било nimalo jednostavno.

nimalo jednostavno. U najkraćem mogu reći da se ne stidim toga, ne ponosim se previše jer smo doživeli neuspeh neke vrste. Ponosan sam zbog toga što viđim da se mnogo toga lošeg dogodilo i našem narodu i samom Miloševiću. Kad se sve to zbilo kasnije, danas kad pomislim na to da li je moguće bilo sve uraditi bez krvi, stradanja, izbeglištva i stida dolazim do zaključka da je možda bilo bolje da su ljudi tada slušali što im govore mladi ljudi”, kazao je Grigorije. Opisao je i kako je gledao intervju sa Noamom Čomskim u kojem opisuje istoriju SAD-a, te i iz toga izvukao pouku.

“Gledao sam jedan dugačak intervjue Noama Čomskog koji traje 2-3 sata, gde on objašnjava istoriju Amerike. Zamislite paradoks - najveći razvoj i najbolje stvari u Americi su se desile 60-ih i 70-ih kada je bilo najviše protesta u Americi. Zašto je to važno? Zato što je ljudima na vlasti je potreban korektiv. Vlast je veliko iskušenje, duhovno. Mogu sad slobodno da kažem nakon toliko godina, mogu najviše da se zahvalim svojim kritičarima”, rekao je.

“Često kažem da smo političarima dali previše značaja i napravili od njih neka “polubožanstvo”. To je bilo nekako svojstveno raznim epohama kroz istoriju”, kaže vladika. “Mi smo trenutno u nekoj polupagan-

bi”, dodao je.

Vladika kaže da je važno da počnemo da razmišljamo slobodnije i radimo ono što je dobro i tako će se i oni korigovati, a da njih treba uticati ukazujući im na dobre primere.

<https://www.kurir.rs/vesti/politika/2804195/vladi-ka-grigorije-sokantno-iskren-nikad-na-istoj-stra-ni-sa-vucicem-i-nikolicem>

05. maj 2017.

Ministarstvu prosvete, Odboru za obrazovanje, predsedništvu SANU i univerzitetima predata je peticija za reviziju izučavanja teorije evolucije.

Peticiju protiv izučavanja Darvinove teorije evolucije potpisala su 52 akademika, naučna savetnika i profesora univerziteta, 61 doktor nauka, pet magistara nauka i pedeset lekara specijalista.

Među potpisnicima su i 24 inženjera, 19 profesora srednjih škola, 14 filozofa, filologa i sociologa, 25 diplomiranih pravnika i ekonomista, pet farmaceuta i hemičara, osam umetnika, pet novinara i pet sveštenika.

Ovaj spisak je posprdno nazvan “kompletним spiskom kompletnih idiota”.

Uz peticiju, navedena je molba da institucije kojima je dostavljena ozbiljno razmotre činjenice navedene u objašnjenju peticije i, kako piše, “srazmerno značajnoj ulozi u našoj državi i društvu doprinesu realnom sagledavanju i usaglašavanju navedenih činjenica”.

Potpisnike peticije trebalo bi naterati da ponovo savladaju gradivo osnovne škole, ovaj put sa razumevanjem.

Za profesora Željka Tomanovića, dekana Biološkog fakulteta Univerziteta u Beogradu, peticija ne predstavlja novinu.

“Radi se o starim kreacionističkim idejama koje su potpuno anahrone i nenaučne. Ne postoji nijedno naučno saznanje koje ide u prilog navedenim tvrd-

njama i negiranju evolucije. Kreacionističke ideje su potekle od kvazireligijskih organizacija iz SAD i ostalih zapadnih zemalja, a danas su raširene svuda. Mada sam siguran da državne institucije neće ozbiljno shvatiti peticiju, ipak će visokoškolske i naučne ustanove reagovati kod nadležnih”, kaže Tomanović.

Ministarka prosvete u vlasti Vojislava Koštunice, Ljiljana Čolić, inače profesorka univerziteta (!?), podnela je ostavku 2004. godine, nakon što je govorila o mogućem izbacivanju Darvinove teorije evolucije iz nastavnog programa u Srbiji i rekla da je ta teorija “vreda kao pravoslavnu hrišćanku”. (!?)

Ljiljana Čolić je rekla da je Darwinova teorija evolucije “vreda kao pravoslavnu hrišćanku”.

<http://www.nedeljnik.rs/nedeljnik/portalnews/srpski-naucnici-protiv-darvina-opet-peticija-za-ukidanje-ucenja-teorije-evolucije>

09. maj 2017.

Grupa nastavnika i saradnika Pravoslavnog bogoslovskog fakulteta Univerziteta u Beogradu ocenila je povodom peticije grupe građana za reviziju izučavanja teorije evolucije da u programu nastave biologije, na svim obrazovnim nivoima, ne postoji ništa što bi trenutno moglo da

zameni teoriju evolucije.

U Stavu o teoriji evolucije, koji je potpisalo 12 teologa, podseća se da „nijedna od institucija kojima je pomenuta peticija upućena nema nadležnost da zadire u ma koju naučnu oblast i vrši ‘reviziju’ onoga što se unutar nje ima smatrati za naučnu teoriju i kao takvo biti izučavano i predavano đacima i studentima“.

Oni podsećaju da inicijative za slične ”revizije“ ne mogu poteći od skupine građana (ma koliko ona bila velika, a njeni članovi ugledni), već jedino i isključivo od same nauke, tj. date naučne oblasti (u ovom slučaju: biologije) odnosno od naučne zajednice eksperata kompetentnih u tom domenu istraživanja.

Put za ovaku reviziju je, kako navode, dugačak i dobro utaban viševekovnom naučnom praksom koja je i omogućila naučni progres u čijim blagodetima danas ponekad uživamo, a zove se naučni rad.

Zaobilaznice i prečice (u vidu peticija) moraju se bezuslovno odbaciti.

Teorija evolucije jedina trenutno naučno prihvaćena teorija koja objašnjava razvoj života na Zemlji, naveli su oni, ukazujući da „trenutno ne postoji nijedna plauzibilna alternativna naučna teorija koja bi mogla da je zameni“ ili da bude njena «jednako plauzibilna alternativa».

Podsećamo na stav, široko prihvaćen od naučne zajednice teologa širom sveta, da ne postoji nikakva ”biblijska teorija stvaranja“ koja se može shvatiti kao naučna teorija koja bi, kao takva, predstavljala naučnu alternativu teoriji evolucije, ukazala je ova grupa nastavnika Boogoslovskog fakulteta.

Sveto Pismo nije, niti može biti, shvaćeno kao udžbenik ili konačni arbitar bilo koje naučne discipline. Pritom, tekstovi o stvaranju iz Knjige postanja čak ni

žanrovske ne odgovaraju naučnom tekstu.

Zbog svega toga, ovi teolozi su uvereni da alternativa jednoj naučnoj teoriji može biti samo druga naučna teorija.

S druge strane, oni smatraju da biblijska naracija o stvaranju, kao i mnogo šta drugo, može i treba da se izučava, u osnovnim i srednjim školama, u okvirima nastave iz veronauke, književnosti, umetnosti, filozofije i sl, kao i u okvirima odgovarajućih visokoškolskih programa, kao važna i preko potrebna lepeza saznanja o hrišćanskom shvatanju Boga, sveta i čove-

**se ljudi čija je etika vrlo upitna bave bioetikom.
Ono kad se u dvadesetprvom veku priča o jeresi.
Ono kad se jedna od hrišćanskih sekti bori protiv
sektašenja.**

Sveti arhijerejski sabor SPC je tom prilikom dao odobrenje Eparhiji raško-prizrenskoj da ustanovi administrativno sedište u drevnom Rasu, današnjem Novom Pazaru.

Sabor je odlučio i da sedište Eparhije istočnoameričke iz Vorena u Nju Džersiju premesti u Park Hils u Jonkersku u državi Njujork, što će doprineti efikasnosti rada i lakšem okupljanju vernika.

Ne sumnjamo da je okupljanje vernika prioritetni interes. Od vernika se živi, dabome.

Uz to, Sabor je na zasedanju podržao izgradnju memorijalnog centra na Starom sajmištu kao trajnog

SPC je jedina prava i istinita. Sve ostale crkve treba da se odreknu prava na indoktrinaciju vernika u korist SPC.

ka, a uz to i sistem vrednosti koji igra važnu ulogu u obrazovanju i vaspitanju dece.

„Izražavamo nadu i uverenje da nadležne institucije, prvenstveno Narodna skupština i Ministarstvo prosvete, nauke i tehnološkog razvoja, neće reagovati na pomenutu peticiju pokretanjem ikakvog procesa koji bi doveo u pitanje izučavanje teorije evolucije u okvirima osnovnog, srednjeg i visokog obrazovanja u Republici Srbiji“, zaključila je grupa nastavnika i saradnika Pravoslavnog bogoslovskog fakulteta Univerziteta u Beogradu.

Saopštenje su potpisali Maksim Vasiljević, Vladan Perišić, Radomir Popović, Predrag Dragutinović, Rade Kisić, Zdravko Jovanović, Aleksandar Đakovac, Zoran Devrnja, Marko Vilotić, Andrej Jeftić, Vukašin Miličević i Nenad Božović.

<http://rs.n1info.com/a247759/Vesti/Vesti/Profesori-Bogoslovije-Teorija-evolucije-nema-zamenu.html>

25. maj 2017.

Najviše telo Srpske pravoslavne crkve (SPC) donelo je odluku da se pri Svetom sinodu osnuje više odeljenja koja će se baviti brigom o svetinji braka i porodice, bioetikom i praćenjem “razbijачke delatnosti jeretičkih organizacija, sekti i nekanonskih grupacija”.

Ono kad ljudi koji nikad nisu bili u braku i nemaju porodicu brinu o braku i porodici. Ono kad

spomen-obeležja srpskim žrtama u 20. veku, kao i žrtvama Jevrejima, Romima i pripadnicima ostalih naroda.

Konačno jedna odluka koja ima smisla.

Takođe, Sabor je sa velikom žalošcu konstatao da Rumunska pravoslavna crkva ne samo što nastavlja sa svojim antikanonskim upadima u jurisdikciju SPC, nego ih još i intenzivira i proširuje na čitavu srpsku kanonsku teritoriju.

SPC je jedina prava i istinita. Sve ostale crkve treba da se odreknu prava na indoktrinaciju vernika u korist SPC.

“Ukoliko ona sa tom krajnje nebratoljubivom praksom ne prestane u najskorijoj budućnosti, Sinod će biti primoran da načini mučan, ali jedini mogući korak - da prekine liturgijsko i kanonsko opštenje sa ovom crkvom”, navedeno je u saborskem saopštenju. **Prekid opštenja - najgora moguća kazna. Ne verujemo da će RPC usuditi.**

Jedna od odluka je i da će se Srpska pravoslavna crkva ubuduće, svakog 25. maja po novom, odnosno 7. juna po starom kalendaru, kao mučenika sećati žrtava zloglasne nacističke Sedme SS divizije “Princ Eugen” koja je počinila nezapamćen masakr nad narodom Crne Gore.

Konačno još jedna odluka koja ima smisla.

<http://www.021.rs/story/Info/Srbija/163969/SPC-kreće-u-borbu-protiv-sekti.html>

BEZBOŽNI HUMOR

Svinjče Darvinče i Veliki Prasac u epizodi:

SVEZNAJUĆI BOG

Da li bog ikad
menja mišljenje,
ili se premišlja?

Nel

Bog je premudar
i sveznajući!

Je l'?

Ima tačan plan
za svakoga od nas.

Zar nisu
onda...

molitve
sasvim
besmi-
slene?

Veliki Prasak ©2018

scenario:
Redakcija

Ulazi Isus u restoran i kaže:
„Molim Vas, jedan sto za 26 ljudi.“
Konobar odgovori:
„Ali vas je trinaestorica.“
Isus reče:
„Da, ali svi čemo da sedimo sa iste strane.“

Otac, prolazeći pored sinovljeve sobe čuje kako klinac kazuje svoju molitvu:
„Blagoslovi, Bože, mamu, tatu i baku. Zbogom, deda.“
Otac pomisli da je molitva čudna, ali zaboravi na to.
Sledećeg jutra deda umre.
Nakon mesec dana, otac ponovo čuje kako se sin moli:
„Blagoslovi, Bože, mamu i tatu. Zbogom, bako.“

Sledećeg jutra baka umre. Otac se zabriće, jer je očigledno da klinac ima natprirodne sposobnosti.
Prošla su dva meseca i otac čuje :
„Blagoslovi, Bože, moju dragu mamu. Zbogom oče.“
Otac ustade rano, ode u kancelariju. Nikog nije primao. Kada je video da je preživeo dan, vrati se kasno uveče kući. Legne u krevet i reče ženi:
„Draga imao sam užasan dan.“
„Ti imao užasan dan? Meni je jutros poštarski umro pred vratima!“

Citatii

Ateista veruje da umesto crkve treba izgraditi bolnicu. Ateista veruje da dela vrede više od izgovorenih molitvi. Ateista teži uključivanju u život, a ne begu u smrt. Ateista želi da bolesti, siromaštvo i rat budu pobedeni.

Medlin Majer O'Her

Ako mislite da će izgovaranje nekih latinskih reči nad palačinkama da ih pretvoriti u telo Elvisa Prislija, izgubili ste razum, ali ako verujete u manje-više istu stvar o krekeru i telu Isusa, onda ste samo katolik.

Sem Heris

Ateizam je naučni stav o postojanju boga.

Predrag Stojadinović

Istina, odnosno činjenice, savršeno su nezavisne od vašeg mišljenja o njima. Možete ih razumeti ili ne razumeti, možete ih prihvati ili ih ne prihvati, možete ih voljeti ili mrzeti. One će ostati indiferentne prema vama. Zato što su činjenice. Zato što ne zavise od onoga šta vi o njima mislite ili od toga da li ih vi prihvivate ili ne.

Marko Ekmedžić

Da je postojala i jedanaesta zapovest koja je glasila „nemoj biti glup“, apostoli bi je verovatno izbacili, jer im je u sukobu interesa.

Viktor Dimitrijev

Ja sam antiteista, a to se ne može sakriti. Ko može, on nije antiteista.

Josip Mirković